

مبارزه علیه طرح های قانونی "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت معنوی": قدرت سازمان دهی مدنی در اینترنت

بینش و انگیزه

این نخستین بار بود که
اینترنت نشان داد که می
تواند موضوعی را در
سطح ملی مطرح کند.

در ماه مه و اکتبر ۲۰۱۱ دو طرح قانونی با هدف مبارزه با سرقت آنلاین به کنگره آمریکا پیشنهاد شد. این دو طرح نه تنها مورد حمایت شرکت های بزرگ رسانه ای بلکه مورد حمایت ائتلافی گسترده از نمایندگان دو حزب نیز بود. در آغاز سال ۲۰۱۲، این دو طرح هنوز نظر افکار عمومی مردم آمریکا را به خود جلب نکرده بود و امکان تصویب و قانونی شدن آن ها حتمی به نظر می رسید. با همه این ها در طول فقط یک ماه، طرح های پیشنهادی سر فصل اخبار شد و فشار گسترده افکار عمومی که ناشی از جنبش مدنی در اینترنت بود، کنگره را وادار کرد تا طرح ها را از دستور کار خارج سازد. آن گونه که یکی از نمایندگان نوشت: "شورش در اینترنت همراه با تلفن های متعدد مردم از اقصی نقاط کشور، سبب برگرداندن این طرح ها شد."^[1]

طرح قانونی "حمایت از مالکیت معنوی" در سنا و طرح قانونی "توقف سرقت اینترنتی" در کنگره به گونه ای تهیه شده بود که وبسایت های بیگانه ای که اقدام به سرقت محتویات سایت های اینترنتی دیگر می کنند را مسدود نماید. اما این قوانین اختیارات گسترده ای به دولت و کمپانی ها می داد. سرویس های خدمات اینترنتی می توانستند آن دسته از وبسایت های متخلفی که از امکانات آن ها استفاده می کنند را ببندند. این همان شیوه سانسوری است که چین و ایران از آن استفاده می کنند. آن ها هم چنین می توانستند موتورهای جستجوی اینترنتی را وادار کنند تا پیوند آن سایت ها را حذف نمایند. شرکت هایی که در آمریکا مستقر هستند و کار تبلیغاتی می کنند، مانند بخش تبلیغات گوگل و یا خدمات مالی ارائه می دهند مانند "پی پال"، باید حساب های این وبسایت ها را مسدود نموده تا درآمد آن ها قطع شود و سرانجام وبسایت هایی که کاربران، محتوای آن ها را تولید می کنند مانند فیس بوک، یوتیوب و توییتر، چنانچه کاربران آن ها، پیوند سایت های متخلف را در صفحه خود بگذارند، این وبسایت ها، قانونا مسئول خواهند بود. کمپانی ها و مشاغل می توانند علیه این وبسایت ها اقدامه دعوا کنند تا آن ها را وادار به حذف آن مطالب نمایند و حتی می توانند خود آن وبسایت ها را مسدود کنند.^[2]

در ابتدا طرح‌ها مطلقاً جدل‌انگیز نبوده و از حمایت هردو حزب برای طرح "مبارزه با سرقت اینترنتی" و طرح "حمایت از مالکیت معنوی" برخوردار بودند. حمایت صنایع فیلم و موزیک نیز مواضع طرفداران این دو طرح را تقویت می‌کرد. اما موسسات تکنولوژی‌های رسانه‌ای مانند "وایرد" و "تک دیرت" و نیز مدافعین آزادی اینترنت مانند "بنیاد پیشروالکترونیک" و "نبرد برای آینده" به زودی زنگ‌های خطر را به صدا درآوردند.^[3] آن‌ها مدعی شدند که این طرح‌ها نه تنها برای جلوگیری از سرقت موثر نیستند، بلکه به طبیعت باز و آزاد اینترنت نیز لطمه وارد می‌کنند. دلیل لطمه این است که به دولت اختیارات گسترده‌ای می‌دهند که می‌تواند اینترنت را سانسور کند. آن‌ها هم چنین معتقد بودند که این قوانین مانع نوآوری می‌شوند، زیرا کسانی را که می‌خواهند پروژه‌های جدید راه بیندازند دچار تردید می‌کند. در صورت تصویب این طرح‌ها موسسین و بسایب‌ها یا باید تمام فعالیت‌های کاربران را زیر نظر داشته باشند که تخلفی صورت نگیرد که البته هزینه‌بر خواهد بود و یا باید انتظار اعلام جرم علیه خود را داشته باشند.^[4] یکی از مخالفین، این دو طرح را این‌گونه توصیف کرد: "مانند این است که تمام جاده‌ها، پل‌ها و تونل‌ها را در نیویورک منفجر کنیم تا مانع از رفتن مردم به دکه فروش دی.وی.دی قاجاق در "یونیون اسکوار" شویم."^[5]

در ژانویه ۲۰۱۲ طرح قانونی "توقف سرقت‌های اینترنتی" در کمیته مربوطه در کنگره در آستانه رای‌گیری بود و طرح قانونی "حمایت از مالکیت معنوی" در صحن سنا به بحث گذاشته شده بود. هشیاری عمومی نسبت به طرح‌ها زیاد شد و متخصصین فنی و کاربران معمولی اینترنت نیز بسیج شدند تا راهی برای توقف تصویب این طرح‌ها پیدا کنند. طرح‌هایی که آن‌ها معتقد بودند "اینترنت را نابود می‌کند".

اهداف و مقاصد

مخالفین برای جلوگیری از تصویب این طرح‌ها در کنگره دو هدف را هم‌زمان دنبال می‌کردند: "بالا بردن هشیاری عمومی نسبت به این طرح‌های قانونی و عواقب حاصل از تصویب آن‌ها" و نیز "تشویق مردم به تماس گرفتن با نمایندگان خود و تلاش برای انصراف آن‌ها از رای دادن به این طرح‌ها". در بعضی موارد فعالین کوشیدند تا کمپانی‌ها را هم از حمایت از این طرح‌ها منصرف سازند.

تلاش‌ها برای آگاهی عمومی شامل: انتشار نامه‌های سرگشاده، بهره‌گیری از رسانه‌های مختلف و سرانجام خاموشی هماهنگ و بسایب‌ها بود. نامه‌های سرگشاده و گزارش‌های روشنگرانه از کمپانی‌های اینترنتی و هم‌چنین متخصصین و اساتید حقوق، تحلیل‌های همه‌جانبه‌ای از خطرات تصویب قوانین "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت معنوی" ارائه دادند. این تحلیل‌ها شامل مطالب متنوعی بودند که از جمله مهم‌ترین آن‌ها می‌توان به "خطرات بالقوه جدید امنیتی" و "مشکلات مرگبار قانون اساسی" و اصرار به کنگره برای بازبینی مجدد این قوانین اشاره کرد. ویدئوی "آی پی خود"

را حفاظت کنید، قانون توقف سرقت اینترنتی، اینترنت را نابود می کند" توسط تشکیلات "نبرد برای آینده"، تحلیل بصری و گنجینه از پرتگاه های درون این قوانین را نشان می دهد. ضمن آن که از بینندگان می خواهد با کنگره تماس بگیرند.

در ۱۶ نوامبر، روزی که کنگره به قوانین رسیدگی می کرد، "نبرد برای آینده" کمپین "روز سانسور در آمریکا" را سازمان دهی کرد. در آن روز ۵۰۰۰ وبسایت از جمله "تامبلر" و "رددیت"، آگاهی مردم را در باره پی آمدهای اجرای این قوانین با سانسور کردن سایت های خود افزایش دادند.^[6] به عنوان مثال "تامبلر" در سایت خود تصاویر را با نوشته جایگزین کرد و در ستون کاربران این اخطار را نوشت: "کنگره امروز جلسه ای برای استماع طرح ها دارد و اگر این قوانین تصویب شود به کمپانی ها این قدرت را می دهد که اینترنت را سانسور کنند. مگر این که شما نه بگویید."^[7] هشتاد هزار نفر از این کنش تاثیر گرفته و به کنگره زنگ زدند.^[8]

هم زمان با آن مصرف کنندگان نیز از کمپانی هایی که حمایت خود را از طرح ها اعلام کرده بودند، روی گردان شدند. در ۲۲ دسامبر یکی از کاربران "رددیت" اعلام کرد که ۵۱ دامنه اینترنتی را از سایت "گو ددی" در اعتراض به حمایت این سایت از قانون "توقف سرقت اینترنتی" منتقل کرده و پیشنهاد کرد دیگران هم همین کار را انجام دهند. روز ۲۹ دسامبر را روز "گو ددی" دور بیندازید" نام نهادند. موسس ویکی پدیا و خالق سایت طنزآمیز "می توانم یک چیز برگر داشته باشم"، اعلام کرد بیش از هزار دامنه اینترنتی را از "گو ددی" منتقل خواهد کرد. "گو ددی" روز بعد به حمایت خود از "طرح توقف سرقت اینترنتی" پایان داد.^[9] ولی با همه این ها مشتریان به انتقال دامنه های خود ادامه دادند. آن ها خواستار این بودند که "گو ددی" مخالفت کامل خود را با طرح یاد شده اعلام کند. کمپانی در کمتر از یک هفته بیش از

۷۲۰۰۰ مشتری خود را از دست داد.^[10] در "روزگو ددی" دور بیندازید"، کمپانی مخالفتش را با قانون یاد شده اعلام کرد و شکست را پذیرفت. "ما شاهد تعداد زیادی انتقال در نام های دامنه اینترنتی بودیم که بسیار بیشتر از حد معمول بود و آن را با حمایت قبلی خود از طرح "توقف سرقت اینترنتی" در ارتباط می دانیم. آن حمایت اکنون بر عکس شده است."^[11]

جمعی از کاربران ویکی پدیا، رددیت و بقیه وبسایت ها برای اطلاع رسانی بیشتر به مردم، موضوع را کد کردن کلیه فعالیت سایت ها را برای مدت یک روز در بین خود به بحث گذاشتند. پس از ماه ها هماهنگی در هجدهم ژانویه ۲۰۱۲ آن چه معروف به "اعتصاب طرح سرقت اینترنتی" بود به اوج رسید. بیش از ۱۱۵۰۰۰ وبسایت کاملاً تاریک شدند و یا خود را سانسور کردند تا میزان آگاهی افکار عمومی را بالا ببرند.^[12] کاربران می خواستند به عنوان مثال ویکی پدیا را ببینند به جای آن با اخطاری درمورد طرح های "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت معنوی" مواجه می شدند. این اخطار در بالای صفحه درج شده و به این مضمون بود: "دنیایی را تصور کنید که در آن دانش رایگان نباشد". گوگل آرم خود را سیاه کرده و آن را به طومار آنلاینی که برای مخالفت با این طرح ها ایجاد شده بود، پیوند می داد. بقیه وبسایت

ها از آن ها تبعیت کردند.

در روزی که اخبار مربوط به این قوانین در صدر خبرها بود، کاربران تنها در مورد طرح "توقف سرقت اینترنتی" نزدیک به چهار میلیون توثیق کردند و تقریباً تمامی آن ها با تصویب آن مخالف بودند.^[13] علاوه بر آن اعضای کنگره هشت میلیون تلفن، چهار میلیون ای میل و طوماری با بیش از ده میلیون امضا دریافت کردند. وبسایت سنا دیگر گنجایش کسانی که می خواستند از فرم های تماس با نمایندگان خود استفاده کنند را نداشت.^[14] آن گونه که یکی از اعضای کنگره می گفت: به ناگهان همه نمایندگان از اعضای دفتر خود می پرسیدند این "توقف سرقت اینترنتی" چیست که صد ها نفر در

روز به من تلفن می کنند. اعضای کنگره درباره آنچه لابی های صنعت سینما و موزیک به آن ها گفته بودند، دوباره فکر می کردند.^[15]

روز قبل از تاریخ شدن سایت ها، هشتاد نفر از نمایندگان از طرح ها حمایت می کردند و سی و یک نفر مخالف بودند و در روز پس از اعتراضات، این نسبت تغییر کرد. صد و یک نفر مخالف و شصت و پنج نفر موافق بودند.^[16] بسیاری از آن ها تلفن ها و ای میل ها را دلیل مخالفت خود اعلام می کردند. در بیستم ژانویه سناتور هری رید و لامار اسمیت نماینده کنگره، رای گیری برای این دو طرح را برای مدت نا معلومی به تعویق انداختند یا به عبارت دیگر آن ها را به نحو موثری در نطفه خفه کردند.

رهبری

جنبش مخالفت با "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت معنوی" ائتلافی بی قاعده از گروه های مختلف بود: سازمان های طرفدار آزادی اینترنت مانند "نبرد برای آینده" که کمک های فراوانی برای هماهنگی و انتشار اعتراضات در اینترنت کردند. وبلاگ های تکنولوژیک مانند "تک درت" که سطح آگاهی های مدنی در مورد این طرح ها را بالا بردند و کاربران سایت هایی مانند "رددیت" و ویکی پدیا که این سایت ها را تشویق کردند تا دست به اعتصاب بزنند، با نمایندگان کنگره نیز تماس گرفته و مخالفت خود را با طرح ها اعلام کردند.

بین اکتبر و دسامبر ۲۰۱۱ گروه هایی مانند "نبرد برای آینده"، خطرات بالقوه ای که تصویب قوانین "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت مدنی" در برداشتند را از طریق کمپینی آنلاین به اطلاع مردم رساندند. "نبرد برای آینده" و "بنیاد پیشروان الکترونیک" از طریق ای میل با یکدیگر هماهنگی نموده و نیز موضوع موثر بودن تاریخ کردن سایت ها را بین خود به بحث گذاشتند و از طرفی دیگر شرایطی را فراهم کردند که معترضین بتوانند با نمایندگان خود در کنگره تماس برقرار کرده و موضوع گفتگو با قانون گذاران را نیز برای آن ها تعیین می کردند.^[17]

هم زمان با این فعالیت ها، این گروه ها استراتژی مبارزه را نیز سازمان می دادند. وبلاگ هایی مانند "تک درت" به صورتی خستگی ناپذیر درباره این قوانین و پی آمد بالقوه تصویب آن ها می نوشتند. در حقیقت "مایک ماسینک" موسس

"تک درت" هر روز و گاهی اوقات چند بار در روز درباره طرح "حمایت از مالکیت معنوی" که در کمیته مربوطه در سنا تصویب شده بود، مطلب می نوشت. [18] آن ها در نوشته های خود خطرات تصویب این طرح ها را گوشزد کرده و یادآوری می نمودند که چگونه این طرح ها به سادگی و بدون کمترین مناظره ای از مراحل اولیه قانون گذاری عبور کرده اند.

در عین حال کاربران دارای دانش فنی در اینترنت، مخصوصاً در "رددیت" برای کنش اعتراضی بسیج می شدند. آن ها اعتراضات اینترنتی مانند "روز سانسور آمریکا" و "اعتصاب توقف سرقت اینترنتی" و نیز بایکوت کردن "گو ددی" را سازمان دادند. صنایع بخش تکنولوژیک اینترنت نیز از جنبش مخالفت با این دو طرح حمایت کردند. گوگل، موزیلا، فیس بوک، توییتر، ای بی و یاهو نیز در نامه هایی به کنگره در نوامبر ۲۰۱۱ مراتب نگرانی خود را ابراز کردند. اگرچه این کاربران بودند که توانستند با فشار زیاد این موضوع را به خط مقدم جبهه بیاورند. آن گونه که یکی از پایه گذاران "رددیت" می گوید: این نخستین بار بود که اینترنت نشان داد که می تواند موضوعی را در سطح ملی مطرح کند. [19]

فضای مدنی

این نبردی برای قرن بیست و یکم است که در حقیقت هنوز برای همان حقوق اولیه مانند آزادی بیان و آزادی تجمع می جنگد.

طرح های "توقف سرقت اینترنتی" و "حمایت از مالکیت معنوی" حاصل طبیعی نبرد طولانی مدتی بود که اتحادیه صنعت سینمای آمریکا و اتحادیه صنعت موزیک آمریکا علیه سرقت فیلم و موزیک راه انداخته بودند. از اواسط دهه نود، این سازمان ها همه امکانات خود را هماهنگ کرده بودند تا قوه مقننه را برای وضع قوانینی به منظور مبارزه با سرقت های رسانه ای آماده کنند. این صنایع تمام تلاش های خود را به نحو موثری تنها بر یک مورد متمرکز کرده بودند. آن ها توانایی مالی بسیار بالایی داشتند و نفوذ آن ها بر اعضای کنگره هم زیاد بود. ولی صنایع تکنولوژیک اینترنت چنین رابطه و حضوری در واشنگتن نداشتند و در نتیجه سی و دو متولی طرح "توقف سرقت اینترنتی" برای مبارزات انتخاباتی خود از صنایع فیلم و موزیک، چهار برابر بیشتر از صنایع اینترنتی پول گرفتند. [20]

اتحادیه صنعت سینمای آمریکا و اتحادیه صنعت موزیک آمریکا با کمپانی های تلویزیون کابلی که مهم ترین آن ها، کام کست، ویاکام، نیوزکوپ و تایم وارنر بودند، متحد شده و میلیون ها دلار در کنگره خرج کردند تا اعضای آن را برای حمایت از این دو طرح آماده سازند. [21] کریس داد مدیر عامل اتحادیه صنعت سینمای آمریکا تهدید کرد که کمک مالی خود به کمپین انتخاب مجدد اوباما را به علت مخالفت دولتش با طرح ها، قطع خواهد کرد. "آن ها که روی حمایت هالیوود حساب می کنند باید بفهمند که این صنعت به دقت به این مسئله توجه دارد که چه کسانی وقتی کار ما به خطر می افتد در کنار ما ایستاده اند. از من نخواهید وقتی کار شما به خطر افتاده است برایتان چک بنویسم ولی وقتی کار من به خطر می افتد بی تفاوت از کنارش بگذرید." [22]

در مقابل این گروه که به نحو عالی سازمان دهی شده و پول حساسی به لابی ها پرداخته بودند، فعالین معمولی سایبری و گروه های طرفدار آزادی اینترنت و صنایع تکنولوژی اینترنت قرار داشتند. اگر چه تصویب این طرح ها قطعی به نظر می رسید ولی تعداد معدودی از مخالفین در کنگره توانستند روند رسیدگی به این طرح ها را آهسته تر کرده و در نتیجه رای گیری نهایی را به تاخیر بیندازند. [23] این تاخیر، به گروه هایی مانند "نبرد برای آینده" و کاربران اینترنتی فرصتی حیاتی داد تا بتوانند اطلاع رسانی نموده و مردم را با بهره گیری از کمپینی آنلاین برای مخالفت با طرح ها بسیج کنند. اتحادیه های صنعت سینما و موزیک گرچه توانستند نفوذ خود را بر اعضای کنگره اعمال کنند، ولی نتوانستند مردم را قانع کنند که این قوانین لازم و یا حتی موثر است و در نهایت این مردم بودند که پیروز شدند.

حتی کریس داد پذیرفت که: "توانایی مخالفین در سازمان دهی و ارتباط مستقیم با مصرف کنندگان، حادثه ای تعیین کننده بود که او هرگز مشابه آن را ندیده بود." [24] بود. " (۲۴) جنبش مخالفت با طرح ها توانست با کاربران معمولی اینترنت رابطه مستقیم برقرار نموده و از آن ها بخواهد که برکنگره مستقیماً فشار بیاورند. کنشی که در نهایت شرایط را تغییر داد. آن گونه که کریس داد گفت: "به ناگهان بازی جدید و متفاوتی شروع شد.....بسیاری آن را یک حرکت خیره کننده می دانند." [25]

پیام و مخاطب

اعضای کنگره هشت میلیون
تلفن، چهار میلیون ای میل
و طوماری با بیش از ده
میلیون امضا دریافت کردند.

مخالفین طرح ها، پی آمدهای بالقوه منفی این دو طرح را با مردم در میان گذاشتند و هم چنین از کاربران اینترنت خواستند که برای متوقف کردن تبدیل شدن این طرح ها به قانون، دست به کار شوند. آن ها آثار منفی تصویب این طرح ها را بر آزادی بیان، نوآوری و حتی ایجاد شغل تشریح کردند. یکی از مخالفین نوشت: "این طرح ها همه ما را به خلاف کار تبدیل می کند. اگر تصویب شوند یا باید استفاده از اینترنت را متوقف کنید و یا به سادگی امیدوار باشید که لو نروید. برای این که اگر لو بروید این قوانین شما را نابود می کنند. جلوی نوآوری در آمریکا و نیز توسعه اینترنت را می گیرند. برای این که هیچ کس به دلیل هراس از پی آمدهای قانونی، جرئت راه اندازی پروژه جدیدی را نخواهد داشت." [26]

مخالفین بر جنبه های اخلاقی این طرح ها نیز تمرکز کردند. آن ها به این موضوع اشاره داشتند که تهیه لیست سیاه از وبسایت ها، ارزش بنیادی حق آزادی بیان در قانون اساسی آمریکا را نقض می کند و هم چنین استدلال می کردند که این دو قانون حتی نمی توانند هدف اولیه خود که جلوگیری از سرقت در اینترنت است را هم جامه عمل بپوشانند. برای این که متخلفین همیشه می توانند مانند نقض کنندگان حق مالکیت معنوی، تمام محدودیت های قوانین را دور بزنند. بالاتر از همه این که این طرح ها بر سانسور ارتباطات بیشتر تمرکز دارد تا بر حذف مواردی که حق مالکیت معنوی شامل آن ها می شود. [27]

پیام اصلی فعالین به مردم این بود که اگر این طرح ها تصویب شود، اینترنت دستخوش تغییرات شدیدی خواهد شد که به گمان آن ها خسارات زیادی خواهد داشت و کاربران اینترنت نیز از این ضربه مصون نیستند. در روز اعتصاب، ویکی پدیا به کاربران گفت: "دنیایی را تصور کنید که در آن دانش رایگان وجود ندارد" و نیز "این قوانین می توانند ضربات مرگباری بر اینترنت باز و آزاد بزنند". "رددیت" نوشت: "آن ها می توانند چشم انداز اینترنت را به طور ریشه ای تغییر دهند. برای نوآوری محدودیت ایجاد نموده و وجود وبسایت هایی مانند رددیت را که در آن کاربران می توانند مطالب و نظرات خود را بگذارند با خطر مواجه سازند". این پیام ها همراه با تماس مردم با نمایندگان شان در کنگره که به خواست کاربران صورت گرفت و امضای طومار علیه طرح ها، اهمیت ویژه و حیاتی در این مبارزه داشتند.

روز قبل از تاریک شدن سایت ها،
هشتاد نفر از نمایندگان از طرح
ها حمایت می کردند و سی و یک
نفر مخالف بودند و در روز پس
از اعتراضات، این نسبت تغییر
کرد. صد و یک نفر مخالف
و شصت و پنج نفر موافق بودند.

تلاش آمریکایی ها برای توقف طرح ها انظار بین المللی، از جمله فعالین اروپایی برای آزادی اینترنت را به خود جلب کرد. " موافقت نامه بین المللی علیه بدل سازی" نیز با نیتی مشابه و برای مبارزه با سرقت و کپی برداری تهیه شده بود. این موافقت نامه را ایالات متحده، ژاپن، کانادا و چند کشور اروپایی امضاء کرده بودند. منتقدین مدعی بودند که این موافقت نامه غیر دموکراتیک است برای این که توسط مقامات اروپایی بدون این که مراحل قانون گذاری را بگذرانند، مطرح شده و جایی برای تغییرات در آن نیز منظور نشده است. آن ها هم چنین می گفتند که این موافقت نامه خدمات دهندگان اینترنتی را مسئول نقض قانون مالکیت معنوی توسط کاربران می شناسد و نوعی پلیس غیر رسمی برای اینترنت تشکیل داده است.^[28] اتحادیه اروپا هنوز این موافقت نامه را تصویب نکرده بود. فعالین اروپایی دور هم جمع شده و اعتراضات گسترده ای را سازمان دادند تا به قانون گذاران اتحادیه اروپا فشار بیاورند. آن گونه که یکی از رهبران معترضین می گفت: ما دیدیم که چگونه ترکیبی از اعتراض و فشار سیاسی سبب شد که طرح " توقف سرقت اینترنتی" رد شود.^[29] پس از ماه ها اعتراض، اتحادیه اروپا با اکثریت قاطع آراء، موافقت نامه را رد کرد. آن گونه که یکی از نمایندگان پارلمان اتحادیه اروپا به یکی از فعالین گفت: اعتراض شما سبب پیروزی تان شد.^[30]

اکنون برنامه ای برای ارائه مجدد طرح های قانونی به کنگره وجود ندارد، ولی تلاش زیادی برای کنترل جریان آزاد اطلاعات در اینترنت، در سطوح محلی و جهانی به عمل می آید. در دسامبر ۲۰۱۲ در جلسه ای در آژانس ارتباطات سازمان ملل متحد، تعدادی از اعضا پیشنهادی را مطرح کردند که بنا بر آن، دولت ها و یا سازمان های وابسته به دولت ها بتوانند با به کارگیری " امنیت" و یا سایر توجیهات، اقدام به وضع مقررات جدید و سانسور اینترنت نمایند.^[31] گروهی متشکل از ۵۵ کشور تحت رهبری آمریکا پیشنهاد را امضاء نکردند ولی هشتاد و نه کشور دیگر آن را امضاء کردند و به قول گوگل نشان دادند که بسیاری از دولت ها می خواهند مقررات را افزایش داده و اینترنت را سانسور کنند.^[32]

در جولای سال ۲۰۱۲ گروه هایی که کمپین علیه طرح ها را سازمان داده بودند، اقدام به تشکیل " اتحادیه دفاع از اینترنت " نمودند تا نیروهایی را که در کمپین قبلی شرکت داشتند در زیر یک چتر گردآورند و در آینده بسیج نیروها برای دفاع از آزادی اینترنت ساده تر باشد. آن گونه که یکی از موسسین "نبرد برای آینده" می گوید: "این نبردی برای قرن بیست و یکم است که در حقیقت هنوز برای همان حقوق اولیه مانند آزادی بیان و آزادی تجمع می جنگد و هدف از تشکیل این اتحادیه، درگیر کردن کاربران اینترنت در این مبارزه و پیروزی نهایی است".^[33] تلاش ها برای کنترل و سانسور اطلاعات در اینترنت ادامه می یابد و موفقیت مبارزه علیه طرح های قانونی " توقف سرقت اینترنتی" و " حمایت از مالکیت معنوی"، قدرت سازمان دهی مدنی در اینترنت را نشان داد. این نوع کمپین، میزان آگاهی مردم را بالا برده و الهام بخش مردم معمولی در دفاع از حقوق اولیه خود در اینترنت خواهد بود.

[Learn More](#)

News & Analysis

[Franzen, Carl. "How the Web Killed SOPA and PIPA." TPM Idea Lab. 20 Jan. 2012.](#)

[Harvey, Jason. "A technical examination of SOPA and PROTECT IP." The Reddit Blog. 17 Jan. 2012.](#)

[Sengupta, Somini. "Big Victory on Internet Buoy Lobby." The New York Times. 26 Jan. 2012.](#)

[Rushe, Dominic and Ryan Devereaux. "SOPA blackout and day of action – as it happened." The Guardian Technology Blog. 18 Jan. 2012.](#)

["SOPA Timeline." Fight for the Future. 2012.](#)

[Weisman, Jonathan. "In Piracy Bill Fight, New Economy Rises Against Old." The New York Times. 18 Jan. 2012.](#)

[Wortham, Jenna. "With Blackouts and Twitter, Web Flexes Its Muscle." The New York Times. 18 Jan. 2012.](#)

[Zittrain, Jonathan, Kendra Albert and Alicia Solow-Niederman. "A Close Look at SOPA." The Future of the Internet. 2 Dec. 2011.](#)

Multimedia

[Al Jazeera English. "Fault Lines: Controlling the Web." 7 Aug. 2012.](#)

[Benkler, Yochai. "SOPA/PIPA: A Case Study in Networked Discourse and Activism." Personal Democracy Forum. 11 June 2012.](#)

[Berkman Center for Internet & Society. "RB 196: The Rally Cry of SOPA." 1 April 2012.](#)

[Fight for the Future. "PROTECT IP / SOPA Breaks the Internet." 25 Oct. 2011.](#)

Footnotes

^[1] [Franzen, Carl. "How the Web Killed SOPA and PIPA." TPM Idea Lab. 20 Jan. 2012.](#)

^[2] [Harvey, Jason. "A technical examination of SOPA and PROTECT IP." The Reddit Blog. 17 Jan. 2012.](#)

[Zittrain, Jonathan, Kendra Albert, and Alicia Solow-Niederman. "A close look at SOPA." The Future of the Internet and How to Stop It. 2 Dec. 2011.](#)

^[3] [Benkler, Yochai. "SOPA/PIPA: A Case Study in Networked Discourse and Activism." Personal Democracy Forum. 11 June 2012.](#)

- ^[4] [Heald, Chris. "Why SOPA Is Dangerous." Mashable. 17 Jan. 2012.](#)
- [Masnick, Mike. "An Updated Analysis: Why SOPA & PIPA Are a Bad Idea, Dangerous & Unnecessary." Techdirt. 18 Jan. 2012.](#)
- ^[5] [Topolsky, Joshua. "SOPA and PIPA: The wrong tools to combat online piracy." The Washington Post. 18 Jan. 2012.](#)
- ^[6] [Dickinson, Boonsri. "The Largest Online Protest in History Started Here." Business Insider. 19 Jan. 2012.](#)
- ^[7] [Kincaid, Jason. "Tumblr Takes Fight Against SOPA Up a Notch, 'Censors' User Dashboards." TechCrunch. 16 Nov. 2011.](#)
- ^[8] [Dickinson.](#)
- ^[9] [Kumparak, Greg. "GoDaddy No Longer Supports SOPA." TechCrunch. 23 Dec. 2011.](#)
- ^[10] [Gamet, Jeff. "GoDaddy SOPA Support Leads to Domain Exodus." The Mac Observer. 26 Dec. 2011.](#)
- ^[11] [McCullagh, Declan. "GoDaddy bows to boycott, now 'opposes' SOPA copyright bill." CNET News. 29 Dec. 2011.](#)
- ^[12] [Wortham, Jenna. "Public Outcry Over Antipiracy Bills Began as Grass-Roots Grumbling." The New York Times. 19 Jan. 2012.](#)
- ^[13] [Fitzpatrick, Alex. "Internet Users to Congress: We Hate SOPA." Mashable. 19 Jan. 2012.](#)
- ^[14] [Greenberg, Andy. "How Reddit's Alexis Ohanian Became the Mayor of the Internet." Forbes. 25 June 2012.](#)
- [Ingraham, Nathan. "US Senate websites hit with technical difficulties following SOPA blackout." The Verge. 18 Jan. 2012.](#)
- ^[15] [Greenberg.](#)
- ^[16] [Berkman Center for Internet & Society. "RB 196: The Rally Cry of SOPA." 1 April 2012.](#)
- ^[17] [Gross, Grant. "Who really was behind the SOPA protests?" Computerworld. 3 Feb. 2012.](#)
- ^[18] [Downes, Larry. "Who Really Stopped SOPA, and Why?" Forbes. 25 Jan. 2012.](#)
- ^[19] [Hill, Kashmir. "Reddit Co-Founder Alexis Ohanian's Rosy Outlook on the Future of Politics." Forbes. 2 Feb. 2012.](#)
- ^[20] [ErnstFriedman, Jeffrey. "Sponsors of SOPA Act Pulled in 4 Times as Much in Contributions from Hollywood as from Silicon Valley." MapLight. 19 Dec. 2011.](#)
- ^[21] [Goldman, David. "Millions in SOPA lobbying bucks gone to waste." CNNMoney. 27 Jan. 2012.](#)
- ^[22] ["Exclusive: Chris Dodd warns of Hollywood backlash against Obama over anti-piracy bill." Fox News. 19 Jan. 2012.](#)
- ^[23] [Cieply, Michael and Edward Wyatt. "Dodd Calls for Hollywood and Silicon Valley to Meet." The New York Times. 19 Jan. 2012.](#)
- ^[24] [Fernandez, Jay A. "Sundance 2012: MPAA's Chris Dodd Calls Piracy Defeat a 'Watershed Event'." Hollywood Reporter. 24 Jan. 2012.](#)
- ^[25] [Cieply and Wyatt.](#)
- ^[26] [Heald.](#)
- ^[27] [Harvey.](#)
- ^[28] [Pfanner, Eric. "European Parliament Rejects Anti-Piracy Treaty." The New York Times. 4 July 2012.](#)

^[29] [Plunkett, John. "Acta opposition grows as Pirate Party UK joins day of action." The Guardian. 6 Feb. 2012.](#)

^[30] [Bosch, Torie. "European Parliament's Rejection of ACTA Demonstrates Again the Power of Digital Activism." Slate. 4 July 2012.](#)

^[31] [Shapiro, Gary. "Global Internet Users Need SOPA-PIPA Moment." Forbes. 10 Oct. 2012.](#)

^[32] [Khalil, Ali. "The UN Approved a Treaty Said to Let Governments Censor the Internet." Business Insider. 14 Dec. 2012.](#)

[Thomson, Amy. "UN Telecom Treaty Approved Amid U.S. Web-Censorship Concerns." Bloomberg. 14 Dec. 2012.](#)

^[33] [Franzen, Carl. "Internet Defense League Forms to Fight Next SOPA and PIPA." TPMIdeaLab. 19 July 2012.](#)